

‘सहकारः सदा मोदो वसन्तश्रीसमन्वितः ।

समुज्ज्वलरुचिः श्रीमान्प्रभूतोत्कलिकाकुलः ॥’

अत्र विशेषणमात्रश्लेषवशादप्रस्तुतात्सहकारात्कस्यचित्प्रस्तुतस्य नाय-
कस्य प्रतीतिः ।

‘पुंस्त्वादपि प्रविचलेद्यदि यद्यधोऽपि

यायाद्यदि प्रणयने न महानपि स्यात् ।

अभ्युद्धरेत्तदपि विश्वमितीदृशीयं

केनापि दिक्प्रकटिता पुरुषोत्तमेन ॥’

अत्र पुरुषोत्तमपदेन विशेष्येणापि श्लिष्टेन प्रचुरप्रसिद्ध्या प्रथमं
विष्णुरेव बोध्यते । तेन वर्णनीयः कश्चित्पुरुषः प्रतीयते ।

सादृश्यमात्रमूला यथा—

‘एकः कपोतपोतः शतशः श्येनाः क्षुधाभिधावन्ति ।

अम्बरमावृतिशून्यं हरहर शरणं विधेः करुणा ॥’

अत्र कपोतादप्रस्तुतात्कश्चित्प्रस्तुतः प्रतीयते । इयं च कचिद्वैध-
र्म्येणापि भवति ।

व्यवच्छेदः । विशेष्यस्यापीत्यपिना विशेषणपरिग्रहः ॥ आमोदः सौरभम्, आन-
न्दश्च । वसन्तकालोपकरणपल्लवादियुक्तः । सम्यगुज्ज्वला रुचिर्दीप्तिर्यस्य सः, पक्षे
सम्यगुज्ज्वले शृङ्गारे रुचिरमिलाषो यस्य सः । श्रीः शोभा, वेषरचना च । प्रभू-
ताभिः प्रचुराभिरुत्कलिकाभिरुद्धतमुकुलैराकुलो व्याप्तः । पक्षे—प्रकर्षेण भूतया उत्क-
लिकया नायिकोत्कण्ठया आकुलो व्याकुलः । पुंस्त्वादपीति । पुरुषभावाद्
यदि प्रविचलेत् स्त्री यदि भवेत् । अधः पातालमपि यदि यायात् । प्रणयने याच-
ननिमित्तं यदि महाज्ञ स्यात्, सर्वः स्यात् । तदपि विश्वमुद्धरेत् । इतीयं दिक् ।
इदृशोऽयं प्रकारः केनाप्यनिर्वचनीयेन पुरुषोत्तमेन विष्णुना प्रकटिता दर्शिता ।
तेन हि दैत्यहृतं राज्यमुद्धर्तुं मोहिनीरूपस्त्रीत्वं प्राप्तम् । जलभृतं विश्वमुद्धर्तुं वराह-
रूपेण पातालं गतम् । बलिदैत्यापहतं राज्यमुद्धर्तुं पादत्रयभूमियाचननिमित्तं वाम-
नत्वं प्राप्तम् । राजपक्षे—पुंस्त्वात् पौरुषाद् यदि प्रविचलेद् यद्यधो नीचत्वमपि
यायाद् याचननिमित्तं यदि महिमशून्यः स्यात् तदपि विश्वं स्वराज्यमुद्धरेदित्ययं
प्रकारश्च केनापि पुरुषोत्तमनाम्ना राज्ञा प्रकटितः ॥ विशेष्येणापि विशेष्यवाचके-
नापि । प्रचुरप्रसिद्ध्या भूरिप्रयोगेण, अतिप्रसिद्ध्या वा । प्रकृतस्यैवात्र व्यङ्ग्यत्वं
न तूपमानस्येति नोपमाध्वनित्वम् । द्वयोरभिधेयत्वाभावाच्च श्लेषत्वम् ॥ कश्चि-
त्प्रस्तुत इति । यस्य बहवः शत्रवो गोपनस्थानं नास्ति स इत्यर्थः ॥ इयं च अप्र-
स्तुतप्रशंसा च । वैधर्म्येणापि विधर्मान्तरव्यञ्जकवैधर्म्यविशिष्टस्य कथनेनापि ।